



Adwentowa droga serca

Homilie na Msze Święte roratne 2024

Ks. Marcin Nowak
Dyrektor Eucharystycznego
Ruchu Młodych



WSTĘP

Adwent to czas szczególnego przygotowania na przyjście Pana, zatem czas przygotowania drogi. W tym roku w Kościele powszechnym będzie to czas prowadzący nas bezpośrednio do początku Jubileuszu Zwyczajnego Roku 2025. Mamy przypomnieć sobie, że jesteśmy Pielgrzymami Nadziei, zatem sami mamy do niej kroczyć, ale także nieść ją innym. Wszyscy mamy nadzieję w naszych sercach. „Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro”. (Franciszek, *Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny Roku 2025*). Nadzieja chrześcijańska wypływa z Serca Jezusowego, które jest źródłem miłości.

Rok 2025 to także szczególny czas dla Eucharystycznego Ruchu Młodych, który będzie przeżywał 100-lecie istnienia w Polsce, zatem czas jubileuszu. Formacja w ruchu nosi nazwę „Droga Serca” i prowadzi od słowa Bożego, przez Eucharystię do misji, którą jest świadectwo chrześcijańskiego życia.

Tegoroczne roraty są zaproszeniem wszystkich do podjęcia pielgrzymowania „Drogą Serca”. Odkrywania Syna Bożego w słowach zawartych na kartach Pisma Świętego, dostrzegania Go w znakach eucharystycznych oraz zachętą do niesienia Jezusa innym. W poszczególne dni będziemy poznawać zasady oraz zadania, jakie dla każdego człowieka są fundamentem chrześcijańskiego życia w bliskości Jezusa Eucharystycznego.

Zapraszamy i zachęcamy do wędrówki i wspólnego pielgrzymowania „Drogą Serca”, aby przez to odszukać nadzieję, która zawieść nie może. Nadzieję, którą dla każdego z nas jest Jezus Chrystus.

Do pobrania piosenka adwentowa
wraz z tekstem i linią melodyczną.



Słowo Boże **Refren psalmu responsoryjnego** **Ps 122**

„Idźmy z radością na spotkanie Pana”.

Temat: Adwent, przygotowanie do...

Witam was, kochane dzieci, razem z waszym rodzeństwem i rodzicami.
Czy pamiętacie, jaki czas rozpoczął się wczoraj w Kościele?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, to czas Adwentu. A czym jest ten czas? Do czego nas przygotowuje?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Przygotowuje nas do przyjścia Pana Jezusa. Do Jego narodzin, ale także w pierwszej części Adwentu do Jego powtórnego przyjścia do nas na ziemię.

Czy ktoś z was pamięta, do czego jeszcze nas tegoroczny Adwent przygotowuje? Pomyślcie dobrze. Jakie wydarzenie w sposób szczególny będziemy świętować w 2025 roku? Może dorośli podpowiedzą dzieciom? Ktoś pamięta?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, zgadza się. Tegoroczny Adwent przygotowuje nas do Jubileuszu Zwyczajnego Roku 2025. Będzie to Rok Święty charakteryzujący się **nadzieją**, która nie gaśnie – nadzieją w Bogu. Jego hasło to „Pielgrzymi nadziei”. Kto to jest pielgrzym?

– *odpowiedzi dzieci*

Pielgrzym to osoba, która przemierza jakąś drogę. Ma swój cel, do którego dąży. Jak myślicie, czy zawsze pielgrzymuje się z łatwością? Czy mogą być jakieś trudności?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak sobie myślę, że nasze życie to także taka pielgrzymka, droga, którą idziemy razem i podczas której możemy sobie wzajemnie pomagać.

Kochani, tegoroczny Adwent jest niezwykle, bo przygotowuje nas również do innego jubileuszu. W 2025 roku będziemy przeżywać w Polsce 100-lecie istnienia Eucharystycznego Ruchu Młodych. Czy ktoś z was słyszał o tym ruchu? Będziemy wpatrywać się w zasady i wskazówki, jakie daje nam ten ruch. One pomogą nam odnaleźć to, co jest istotne w naszym pielgrzymowaniu, czyli kroczeniu drogą do Pana Jezusa. Będzie to nasza wspólna **Droga Serca**.

Do wyjścia w drogę zachęca nas także dzisiejsze Słowo Boże. Prorok Izajasz woła: „Chodźcie, wstąpmy na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba. Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami”, a psalmista śpiewa: „Idźmy z radością na spotkanie Pana”.

Zapraszam was dziś bardzo serdecznie do wytrwania w tej pięknej drodze.



Słowo Boże **Łk 10, 21–24**

„Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli”.

Temat: Czytaj Pismo Święte

Witam was w drugim dniu naszej wspólnej adwentowej drogi. Czy pamiętacie, jak ją wczoraj nazwaliśmy? Jaka to będzie droga? Spróbujcie dobrze pomyśleć i sobie przypomnieć. Kto by chciał powiedzieć?

– *odpowiedzi dzieci*

(mogą paść różne odpowiedzi i warto do każdej się krótko odnieść).

Nasza adwentowa wędrówka to „Droga Serca”. A co nam pomoże w tej drodze? Jakie wskazówki? Skąd je będziemy brać?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak. To wskazówki, którymi kierują się osoby należące do Eucharystycznego Ruchu Młodych (ERM). Będziemy je poznawać bliżej podczas naszych spotkań. One pomogą nam odnaleźć to, co jest istotne w naszym pielgrzymowaniu, czyli kroczeniu naszą drogą do Pana Jezusa.

Pomyślcie teraz bardzo uważnie, jeśli chcemy gdzieś pojechać i znamy nazwę tego miejsca, to co robimy? W jaki sposób szukamy drogi do celu?

– *odpowiedzi dzieci*

Korzystamy z różnych map. Dzisiaj zazwyczaj jest to nawigacja. I jak taka nawigacja nas prowadzi? Kto chciałby opowiedzieć?

- *odpowiedzi dzieci*
(warto podkreślić, że nawigacja „mówi”, a my „słuchamy”).
A czy może to być też jakaś książka?
- *odpowiedzi dzieci*

Takimi pomocnymi książkami są przewodniki i atlasy. W nich możemy odnaleźć nie tylko wskazówki, jak dotrzeć do celu, ale także to, co jest warte zobaczenia albo na co warto zwrócić uwagę. Słuchajcie... A jaki jest nasz wspólny cel? Dokąd wszyscy razem idziemy?

- *odpowiedzi dzieci*

Pięknie! Wędrujemy przez ziemię do nieba. A czy mamy jakąś nawigację albo przewodnik, który nas tam prowadzi?

- *odpowiedzi dzieci*

Tak, to jest Pismo Święte. Mamy tam zapisane wskazówki od Pana Boga, jak dotrzeć do nieba. Dziś w Ewangelii Pan Jezus powiedział, że możemy być szczęśliwi, że nasze oczy mogą przeczytać i zobaczyć słowo Boże, a nasze uszy mogą je usłyszeć. Myślę, że warto słuchać i czytać Pismo Święte, aby nie zabłądzić w drodze do nieba. Tak brzmi właśnie pierwsza zasada ERM: **Czytaj Pismo Święte.**

Adwentowe zadanie:

Przed pójściem spać przeczytaj fragment Ewangelii św. Łukasza, rozdział 10, wersety od 21 do 24.



Słowo Boże **Iz 25, 6–10a**

„Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę”.

Temat: Żyj Mszą Świętą

Witam was w trzecim dniu naszej wspólnej adwentowej drogi. Czy ktoś z was chciałby przypomnieć, jaką drogą idziemy i jaką pierwszą zasadę poznaliśmy w naszej pielgrzymce?

– *odpowiedzi dzieci*

Właśnie! Potrzebujemy nawigacji i przewodników na naszej drodze. Najlepszą nawigacją do nieba jest Pismo Święte, które codziennie nam będzie towarzyszyło podczas tych rat. Zostawił nam je Pan Bóg, abyśmy nie zabłądzili.

Czy jesteście gotowi poznać kolejną zasadę? Ale moment... Czy ktoś pamięta, skąd są te zasady? Jak się nazywa ruch, który będzie wkrótce obchodził 100-lecie działalności w Polsce?

– *odpowiedzi dzieci*

Cieszę się, że pamiętacie. To Eucharystyczny Ruch Młodych. Dziś ta nazwa pomoże nam odczytać drugą zasadę naszej „Drogi Serca”.

Teraz będzie trudne pytanie, ale ja wierzę, że dacie radę. Gotowi jesteście? Uwaga... Skoro pierwsza zasada mówi: **Czytaj Pismo Święte**, zatem przypomnijcie sobie, co dzisiaj w pierwszym czytaniu i Ewangelii było wspólnego? Jaki się pojawił obraz, który znamy z naszego codziennego życia? (Gdyby były trudności, można naprowadzić albo zacytować fragment pierwszego czytania lub Ewangelii).

– *odpowiedzi dzieci*

Brawo! W pierwszym czytaniu usłyszeliśmy, że Pan Bóg przygotowuje dla nas ucztę. Natomiast w Ewangelii mogliśmy zobaczyć, jak Pan Jezus rozmnożył chleb i rozdał wszystkim ludziom. Ewangelista św. Mateusz nawet zapisał, że z pozostałych kawałków chleba napełniono siedem koszów. Niesamowity cud, prawda? Nikt nie był przy Panu Jezusie głodny.

Pomyślcie, czy posiłek to ważna sprawa w drodze? Jak myślicie – dlaczego?
– *odpowiedzi dzieci*

Tak, dodaje nam sił i mocy, aby iść dalej. Bez pożywienia byśmy nie dotarli do celu naszych podróży. Podobnie jest w naszej drodze do nieba. Pan Jezus nie chce, abyśmy zasnęli w drodze. Zostawia nam szczególny posiłek – Chleb Eucharystyczny, który możemy przyjmować. To ważna sprawa. I to nasza druga zasada: **Żyj Mszą Świętą**. Spróbujcie, proszę was bardzo, zapamiętać zarówno pierwszą, jak i drugą zasadę. One są bardzo ważne w drodze do Pana Jezusa.

Adwentowe zadanie:

Otwórz kod QR i odpowiedz na pytanie, jakie myśli przychodzą ci do głowy, kiedy słyszysz ten dźwięk.



Słowo Boże **Mt 7, 21.24–27**

„Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony”.

Temat: Bądź trzynastym apostołem

Dzisiaj czwarty dzień naszego wędrowania do Pana Jezusa. Poznaliśmy już dwie ważne zasady. Wczoraj prosiłem, abyście zapamiętali, jakie to zasady, jak się nazywają. Kto pamięta?

Widzę dużo rąk podniesionych do góry.

(Ewentualnie: widzę, że jeszcze nie wszyscy pamiętają, zatem spróbujmy przypomnieć i zapamiętać).

– odpowiedzi dzieci

Mamy czytać Pismo Święte, ponieważ tam są zawarte konkretne wskazówki, w jaki sposób dotrzeć do nieba. I mamy żyć Mszą Świętą, ponieważ jest to Uczta, podczas której karmimy się Eucharystycznym Chlebem, który nas umacnia.

Dziś spróbujmy odczytać wspólnie kolejne wskazówki, jakie daje nam dzisiejsze słowo Boże. Kto chciałby opowiedzieć, o czym słyszeliśmy w Ewangelii.

– odpowiedzi dzieci

Słyszeliśmy o człowieku, który buduje dom. To ważna sprawa, prawda? Każdy z nas ma swój dom, w którym mieszka z bliskimi. Dom to nasze

schronienie, gdzie możemy czuć się bezpiecznie. Budowanie domu jest trudne i wymaga dobrych projektów oraz dobrych materiałów. Czy pamiętacie, od czego zaczyna się budować dom?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Zaczynamy budować od fundamentów, które – choć ich nie widać – są chyba najważniejsze w całym domu. To, na czym stoi cały dom, musi być jak skała, aby budynek nie runął.

Kochani, posłuchajcie jeszcze raz fragmentu Ewangelii: „Każdego więc, kto tych **słów moich słucha i wypełnia je**, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale”. Co nam mówi to jedno zdanie?

– *odpowiedzi dzieci*

[Czytaj Pismo Święte]

Ważne jest słuchanie słów Pana Jezusa. Przypomina nam o tym przecież pierwsza zasada ERM, która jak brzmi?

– *odpowiedzi dzieci*

Ale samo czytanie czy słuchanie jeszcze nie wystarczy. Trzeba wypełniać to słowo. Kiedy je wypełniamy, to nie tylko idziemy dobrą drogą, ale stajemy się dla innych przykładem i przewodnikiem. Czyli stajemy się małymi apostołami, którzy pokazują innym, jak dojść do nieba. I to, kochane dzieci, jest trzecia zasada ERM, która brzmi: **Bądź trzynastym apostołem.**

Adwentowe zadanie:

Powiedz dzisiaj chociaż jednej osobie, że Pan Jezus ją bardzo kocha.



Słowo Boże **Mt 9, 27–31**

„(...) Jezus im surowo przykazał: «Uważajcie, niech się nikt o tym nie dowie». Oni jednak, skoro tylko wyszli, roznieśli wieść o Nim po całej tamtejszej okolicy”.

Temat: Pomagaj z miłością i dobrocią

W taki dzień jak dziś wszystkie dzieci się bardzo cieszą. Myślę, że każdy z was wie dlaczego i nie trzeba o to pytać, prawda? Zatem powiedzcie głośno wszyscy razem – kogo dziś wspominamy? Świętego... MIKOŁAJA!

Wszystkie dzieci, a nawet i dorośli, widzę, krzyknęli, jaki dziś dzień. Ale to bardzo dobrze, bo postać św. Mikołaja jest inspiracją nie tylko dla dzieci, ale także dla młodzieży i dorosłych. Nawet dla mnie jako księdza. Każdy z nas, myślę, chciałby być Świętym Mikołajem, albo chociaż jego pomocnikiem.

Powiedzcie, dlaczego tak jest? Co takiego zrobił Święty Mikołaj?

– *odpowiedzi dzieci*

(Odpowiedzi mogą być bardzo różne, dlatego warto samemu też opowiedzieć krótko o św. biskupie Mikołaju).

Opowiem wam dzisiaj jedną z historii o św. Mikołaju. Chcecie? Posłuchajcie:

Święty Mikołaj urodził się w III wieku w Patarze, w regionie dzisiejszej Turcji. Był biskupem Miry i zasłynął z licznych cudów oraz pomocy potrzebującym. Jedna z najbardziej znanych historii opowiada o tym, jak uratował trzy córki. Ojciec tych dziewczynek nie był dobrym człowiekiem, bowiem dla niego najważniejszą sprawą było to, aby mieć dużo pieniędzy.

Tak bardzo chciał powiększyć swój majątek, że zaczął inwestować i wpadł w straszne długi. I wiecie, co postanowił...? Chciał sprzedać swoje trzy córki do niewoli, aby mieć znów pieniądze. Kiedy dowiedział się o tym św. Mikołaj, postanowił nocą, aby nikt nie widział, pomóc siostrze. Wrzucił do ich domu sakwę z pieniędzmi. To wystarczyło, aby wykupić jedną z córek. Po kilku dniach zrobił to samo drugi raz. Wtedy ojciec zaczął się zastanawiać, skąd się biorą te pieniądze. Postanowił zatem wnikliwie obserwować, co się dzieje nocami, i zauważył, jak biskup Mikołaj przynosi trzecią sakiewkę z pieniędzmi. Wtedy ojciec zawstydział się bardzo mocno i zrozumiał, że zapomniał kochać swoje córki. Dzięki św. Mikołajowi nawrócił swoje serce, zmienił swoje postępowanie i zaczął bardzo kochać nie tylko swoje córki. Zaczął też pomagać biskupowi Mikołajowi i nieść pomoc innym ludziom. Oczywiście robił to w wielkiej tajemnicy, bez ujawniania się i rozgłaszania. Pewnie dlatego Pan Jezus przypomina nam o tym w dzisiejszej Ewangelii, by niepotrzebnie nie rozgłaszać o tym, co się dobrego robi dla innych.

Piękna historia, prawda? Święty Mikołaj nie tylko uczy nas dobroci i tego, aby obdarowywać innych prezentami. Ale przede wszystkim uczy nas miłości do drugiego człowieka. To bardzo ważne przesłanie dla każdego z nas. Myślę, że dla wszystkich ludzi na całym świecie. Trzeba starać się kochać innych, bo przecież nas jako pierwszy bardzo ukochał Pan Jezus. I taka właśnie jest czwarta zasada ERM: **Kochaj bliźnich**. Zachęcam was, aby jeszcze dzisiaj spróbować uczynić coś drobnego z wielką miłością!

Adwentowe zadanie:

Powiedz jedno pozytywne zdanie o osobie, za którą nie przepadasz.



Słowo Boże **Łk 5, 17–26**

„Wtem jacyś ludzie niosąc na łożu człowieka, który był sparaliżowany, starali się go wnieść i położyć przed Nim. Nie mogąc z powodu tłumu w żaden sposób go przynieść, wyszli na płaski dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem w sam środek przed Jezusa”.

Temat: Bądź uczynny

Witajcie kochane dzieci razem z waszym rodzeństwem, rodzicami i dziadkami w drugim tygodniu rorat. Cieszę się, że możemy razem kroczyć „Drogą...”. Oj, widzę, że musimy sobie przypomnieć, jak nazywa się nasza tegoroczna adwentowa droga. Podpowiem wam. Jest taki narząd w naszym ciele, który spełnia bardzo ważną rolę. Jest to także symbol miłości i uczuć. Czy już ktoś sobie przypomniął, jak nazywa się nasza „Droga...”?
– *odpowiedzi dzieci*

Tak, to DROGA SERCA. Ma ona cztery zasady, które są filarami naszego życia blisko Pana Jezusa. To będzie trudne pytanie – czy ktoś pamięta te cztery zasady? Jak popatrzymy sobie na prezbiterium, to mamy tam takie dwa ważne miejsca: ambonka, gdzie czyta się słowo Boże, oraz ołtarz, gdzie odprawia się Mszę Świętą. To taka podpowiedź odnośnie do dwóch zasad. Spróbujcie sobie przypomnieć... Podpowiem: (*wskazując na ambonkę lub ewangeliarz*) Czytaj... tak, bardzo ładnie: Czytaj Pismo Święte. No to teraz kolejna (*wskazując na ołtarz*) Żyj... pięknie: Żyj Mszą Świętą.

No to jeszcze dwie, ale może przypomnimy sobie je jutro, a dziś zrobimy kolejny krok na naszej DRODZE SERCA. Poznamy, kochani, dziesięć

wskazówek, które można też nazwać obowiązkami. A zatem, są to bardzo istotne rzeczy, które należy czynić, aby kroczyć odważnie i z mocą do Pana Jezusa.

W dzisiejszej Ewangelii mamy małą odpowiedź odnośnie do jednego z obowiązków. Kto pamięta, co się wydarzyło w dzisiejszej Ewangelii...?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Mężczyźni przynieśli chorego człowieka do Pana Jezusa. On nie mógł sam chodzić, był sparaliżowany. Było dużo ludzi i nie mogli przejść z noszami. Wpadli na genialny pomysł i wpuszcili chorego na linach z dachu przed samego Jezusa. Jak byśmy nazwali to, co oni zrobili?

– *odpowiedzi dzieci*

Pięknie. To jest dobry uczynek. To właśnie jest jeden z obowiązków, jaki powinien wypełnić ktoś, kto wierzy w Pana Jezusa i chce iść za nim. Trzeba starać się **być uczynnym** wobec innych ludzi, którzy potrzebują pomocy.

Pomyślcie, w czym możemy innym pomóc?

– *odpowiedzi dzieci*

Bardzo piękne przykłady. Jestem z was bardzo dumny. Oby takich dobrych uczynków było jak najwięcej.

Adwentowe zadanie:

Pomóż dziś w przygotowaniu kolacji dla twojej rodziny.



Słowo Boże **Iz 40, 1–11**

„«Pocieszcie, pocieszcie mój lud!» – mówi wasz Bóg.
«Przemawiajcie do serca Jeruzalem
i wołajcie do niego»”.

Temat: Nieś radość i pokój

Ale nam szybko minął ten kolejny dzień, prawda? Znów widzimy się tutaj razem, aby kroczyć: Drogą... spróbujemy razem? Głośno: DROGĄ SERCA!

Wczoraj przypomnieliśmy sobie dwie zasady naszego kroczenia za Jezusem. Zostały jeszcze dwie. Ciekaw jestem, czy ktoś pamięta. Przypomnę: Czytaj Pismo Święte, Żyj Mszą Świętą... No i teraz kolejne... Jedna, podpowiem, kojarzy się z sercem, podobnie jak nazwa naszej drogi, a kolejna związana jest z pewną cyfrą, którą niekiedy ludzie uważają za pechową, a przecież wcale tak nie jest. Kto ma pomysł? Kto pamięta?
– *odpowiedzi dzieci*

Tak. Serce kojarzy się z miłością, zatem trzeci obowiązek to „Kochaj bliźnich”. A co z tą cyfrą...?
– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się, to było proste. Chodziło o cyfrę trzynastą. A jak brzmiała zasada?
– *odpowiedzi dzieci*

„Bądź trzynastym apostołem” – bardzo ładnie. To nasze ważne zadanie, aby być dla innych takim misjonarzem, który jak apostoł będzie mówił o Panu Jezusie.

Dziś poznamy kolejny nasz obowiązek. Trochę podpowiedziało nam dzisiaj pierwsze czytanie. Poczekajcie, wezmę lekcjonarz i przypomnę wam początek. Prorok Izajasz tak napisał: „Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!”. Jak myślicie, jak może brzmieć kolejny nasz obowiązek?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Mamy starać się **nieść radość i pokój innym**. To bardzo ważne zadanie. Dzisiaj wiele słyszymy o wojnach... Myślę, że niekiedy słyszycie, jak ktoś się kłóci w domu albo w szkole. Każdy z nas ma też takie chwile, kiedy czuje się smutny albo się czegoś boi. Znać takie sytuacje, prawda? Czego wtedy człowiek potrzebuje? Jak możemy nieść radość albo pokój?

– *odpowiedzi dzieci*

Wiecie, kiedy tak słucham waszych pomysłów, to się bardzo cieszę. Jesteście wspaniałymi dziećmi, które mogą bardzo zmienić nasz świat na lepsze. Myślę, że rodzice i dziadkowie mogą być z was dumni. Nieście radość i pokój wszędzie, gdzie jesteście.

Adwentowe zadanie:

Rozwesel kogoś, kto jest smutny.



Słowo Boże **Mt 11, 28–30**

„Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uccie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

Temat: Bądź pilny

Witam was w połowie drugiego tygodnia rorat. Cieszę się, że sumiennie uczestniczycie w naszej DRODZE SERCA. Powiem szczerze, że jestem z was bardzo dumny i dajecie mi dużo radości. Zresztą o tym mówiliśmy wczoraj. Pamiętacie? Mamy nieść innym... co?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, mamy nieść innym radość i pokój. A tak dla przypomnienia... czy ktoś by umiał wymienić cztery zasady Drogi Serca?

– *odpowiedzi dzieci*

Trochę musieliśmy pomyśleć, ale się udało. Warto te cztery zasady zapamiętać, ale jeszcze ważniejsze jest to, aby nimi żyć.

Dzisiaj słyszeliśmy bardzo krótką, ale bardzo ważną Ewangelię. Do czego zachęca nas Pan Jezus? Jest ona bardzo krótka, więc przeczytam może jeszcze raz. Skupcie się bardzo i uważajcie... (*odczytać powoli słowa Ewangelii*). To jak? Do czego zachęca Pan Jezus?

– *odpowiedzi dzieci*

Pan Jezus na samym początku zachęca do przyjścia do Niego, ponieważ On nas pokrzepi, czyli umocni. Te słowa bardzo mocno odnoszą się do dwóch zasad, które już poznaliśmy. Macie pomysł do których?

– *odpowiedzi dzieci*

Kiedy przychodzimy do Pana Jezusa, On nas umacnia swoim słowem i Ciałem. Czyli kiedy czujemy się „utrudzeni i obciążeni”, możemy znaleźć pokrzepienie, czytając Pismo Święte i żyjąc Mszą Świętą.

Ale dzisiejsza Ewangelia do czegoś jeszcze zachęca?

– *odpowiedzi dzieci*

Podpowiem. *Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode mnie* – tak dokładnie powiedział Pan Jezus. Mamy starać się naśladować Pana Jezusa. Mamy uczyć się od Niego.

Ano właśnie, przecież wy jesteście uczniami, prawda? Zatem powiedzcie mi, jaki powinien być uczeń?

– *odpowiedzi dzieci*

I wśród tych wszystkich przykładów pojawił się jeden, który jest naszym kolejnym obowiązkiem, a mianowicie: **bądź pilny**. Pilny w czytaniu Pisma Świętego, w przyjmowaniu Komunii Świętej, w miłości bliźniego, we wszystkim.

Adwentowe zadanie:

Powtórz materiał z dzisiejszych lekcji, nawet jeśli nie było takiego polecenia. Pilny uczeń tak właśnie robi.



Słowo Boże **Iz 41, 13–20**

„Ja Pan wysłucham ich, nie opuszczę ich Ja, Bóg Izraela”.

Temat: Nie opuszczaj modlitwy

Cieszę się, że znów możemy się zobaczyć i razem **pilnie** kroczyć DROGĄ SERCA. Wczoraj mówiliśmy właśnie o tym, że mamy być pilni we wszystkim. Zatem i naszą adwentową drogą trzeba pilnie kroczyć.

Mamy być uczynni, nieść radość i pokój innym oraz być pilnymi. To trudne obowiązki? Jak myślicie?

– *odpowiedzi dzieci*

Czyli co? Może nam kiedyś zabraknąć sił do spełniania tych obowiązków? Pewnie, że tak. Jesteśmy tylko ludźmi, a wielu z was jest małymi dziećmi, więc może nam czasami brakować sił.

Wczoraj już sobie powiedzieliśmy, że Pan Jezus chce, abyśmy przychodzili do Niego z prośbą o to, by nas umocnił, czyli dodał sił. Możemy znaleźć pokrzepiające słowo w Piśmie Świętym, możemy posilić się Komunią Świętą. Ale powiem wam, że jest jeszcze coś, co nas umacnia. Często nie myślimy o tym, że jest to nasze umocnienie.

Spróbuję wam trochę podpowiedzieć... Kto z was ma komórkę? Wielu z was. Ale dorośli chyba nie mają, co? Bo nikt się nie zgłosił. Jak myślicie, mają? No pewnie. Dziś to już chyba nikt nie wyobraża sobie życia bez telefonu. Można w nim już prawie wszystko znaleźć i załatwić. No ale telefon czegoś potrzebuje. Jak myślicie – czego?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Potrzebuje doładowania. Ile razy ładujecie telefony i dlaczego?
– *odpowiedzi dzieci*

Zobaczcie. Używacie telefonu, który traci energię i trzeba go ładować. Podobnie jest z nami. Też w ciągu dnia tracimy wiele energii na różne rzeczy. Niekiedy bardzo ważne, ale niekiedy niekoniecznie dobre. I, podobnie jak te telefony, potrzebujemy doładowania.

Poczekajcie, wezmę lekcjonarz i przypomnę wam jedno zdanie z pierwszego czytania: *Ja Pan wysłucham ich, nie opuszczę ich Ja, Bóg Izraela.* Czego Pan Bóg wysłucha?
– *odpowiedzi dzieci*

Tak, wysłucha modlitwy. To ona właśnie jest naszym doładowaniem. Musimy pamiętać, aby **nie opuszczać modlitwy**, ponieważ ona dodaje nam sił. To jest właśnie nasz kolejny ważny obowiązek. Postarajcie się pamiętać często o modlitwie, a zobaczycie, że będziecie mieli coraz więcej mocy.

Adwentowe zadanie:

Zaproś dziś do wieczornej modlitwy rodziców i rodzeństwo i wspólnie się pomódlcie.



Słowo Boże Iz 48, 17-19

„Jam jest Pan, twój Bóg, pouczający cię o tym, co pożyteczne, kierujący tobą na drodze, którą krocysz”.

Temat: Pełnij straż

Witam was w piątek drugiego tygodnia naszej wspólnej DROGI SERCA. Ten dzień przypomina nam jedną z czterech zasad. Czy ktoś ma pomysł którą?

– *odpowiedzi dzieci*

To ważna zasada. Mamy starać się być jak apostołowie, którzy wiernie szli za Panem Jezusem. Mogli codziennie słuchać Jego słów, widzieli wiele cudów, jedli z Nim posiłki. Mogli codziennie patrzeć na Niego, na to, jak się zachowuje i co mówi. Mogli patrzeć w Jego twarz. A, jak wiecie, twarz jest bardzo ważna. Możemy z niej wiele wyczytać. Jak myślicie – co?

– *odpowiedzi dzieci*

Dlaczego mama lub tata albo nauczyciel w szkole mówi nam: Spójrz mi w oczy? Jak myślicie?

– *odpowiedzi dzieci*

Patrząc w oczy, możemy wiele z nich wyczytać. Trzeba patrzeć na siebie. Nie można od kogoś odwracać głowy. Kiedy z kimś rozmawiacie, a ten ktoś odwraca od was głowę, nie patrzy na was, to jak się czujecie? Smutno wam wtedy, prawda?

Albo kiedy ktoś wyznaje drugiej osobie, że ją kocha, ale nie chce na nią patrzeć, to co? Mówi prawdę? No właśnie... Nie.

Z tym patrzeniem na kogoś związany jest kolejny nasz obowiązek. To już piąty i łączący się z piątkiem, akurat tak nam się to dziś pięknie ułożyło. Raz w miesiącu – starsze dzieci powinny to wiedzieć – jest jeden dzień bardzo ważny, właśnie w piątek. Kto wie, jaki to dzień i dlaczego jest ważny?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, to pierwszy piątek miesiąca, w którym staramy się **iść do spowiedzi świętej oraz uczestniczyć we Mszy Świętej**. Ale w pierwszy piątek ma miejsce jeszcze coś ważnego. Pamiętacie, co jeszcze dzieje się w pierwsze piątki?

– *odpowiedzi dzieci*

Adoracja Najświętszego Sakramentu. To bardzo piękne i ważne wydarzenie. Możemy przyjść i popatrzeć na Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. To niezwykły czas, kiedy możemy patrzeć Panu Jezusowi w oczy, a On patrzy wtedy w nasze. Wielu ludzi nie rozumie adoracji, często także nie wie, co wtedy robić... A przecież nie trzeba za dużo. Tylko być i uważnie patrzeć. A później słuchać, co Pan Jezus mówi do naszego serca. Bo kiedy się patrzy uważnie w oczy, to słyszy się również, co mówi serce. Spróbujcie i przekonajcie się sami.

I taki właśnie jest nasz piąty obowiązek: **pełnij straż**, czyli bądź przy Panu Jezusie. Patrz na Niego tak samo, jak On patrzy na ciebie.

Adwentowe zadanie:

Przyjdź w niedzielę na Mszę Świętą wcześniej o 10 minut. Usiądź w ławce, nie kręć się i nie rozglądaj. Popatrz przez chwilę na tabernakulum. Właśnie w tym momencie patrzysz w oczy Pana Jezusa, a On w twoje.



Słowo Boże **Mt 21, 23–27**

„Gdy przyszedł do świątyni i nauczał, przystąpili do Niego arcykapłani i starsi ludu z pytaniem: «Jakim prawem to czynisz? I kto Ci dał tę władzę?». Jezus im odpowiedział: «Ja też zadam wam jedno pytanie; jeśli odpowiecie Mi na nie, i Ja powiem wam, jakim prawem to czynię».

Temat: Bądź miłośnikiem prawdy

Rozpoczynamy trzeci tydzień naszej wędrówki, która nazywa się... spróbujmy razem: DROGA SERCA. Ale jeszcze raz, głośno: DROGA SERCA.

Właśnie, chcemy iść zgodnie z rytmem bicia serca, chcemy wsłuchiwać się w to, co Pan Jezus mówi nam w naszych sercach. Towarzyszą nam w tej drodze pewne zasady i obowiązki. Podobnie jak na zwykłych drogach mamy różne znaki, zasady ruchu drogowego, które trzeba przestrzegać, aby bezpiecznie dotrzeć do celu.

Zadam trudne pytanie... Jesteście gotowi? Pomyślcie, ile mamy zasad w naszej drodze i ile poznaliśmy już obowiązków?

– *odpowiedzi dzieci*

(w przypadku trudności należy dzieci naprowadzić)

Bardzo ładnie. Te cztery zasady są dla nas takim fundamentem. Musimy starać się ich trzymać, aby nasze życie było mocne, jak dom na dobrym fundamencie. Natomiast obowiązki, które poznaliśmy i które jeszcze w tym tygodniu poznamy, mają nam pomagać wytrwać w wiernym kroczeniu do Pana Jezusa.

W dzisiejszej Ewangelii usłyszeliśmy, jak arcykapłani i starsi ludu przyszli do Pana Jezusa, aby się czegoś dowiedzieć. Pan Jezus zadał im pytanie i czekał na odpowiedź. A oni zaczęli ze sobą rozmawiać, bo nie wiedzieli, co mają odpowiedzieć. W końcu, po namyśle, przyszli i odpowiedzieli: „Nie wiemy”. Czyli w sumie stanęli w prawdzie wobec pytania, jakie zadał im Pan Jezus.

Bywa niekiedy w życiu tak, że pojawiają się trudne pytania. Szukamy na nie odpowiedzi w różnych miejscach, nie zawsze dobrych i prawdziwych. Niekiedy radzimy się innych osób. Niestety nie zawsze możemy otrzymać dobrą radę, to zależy od tego, na kogo trafimy i jakie ten człowiek ma zamiary.

Pomyślcie proszę... czy byliście kiedyś w sytuacji, kiedy chcieliście się czegoś dowiedzieć, coś osiągnąć i radziliście się innych? Albo chcieliście coś ukryć, aby się nie wydało, i kombinowaliście, jak tu pani w szkole coś powiedzieć, aby wyszło tak, jak chcecie? Myślę, że niestety zdarzają się takie sytuacje.

Jak myślicie, czy prawda zawsze jest łatwa do powiedzenia?

– *odpowiedzi dzieci*

No właśnie, nie zawsze jest to łatwe. Ale trzeba pamiętać, że prawda daje zawsze dużo dobra w naszym życiu i pozwala poznać przyjaciół. Dlatego warto zawsze **być miłośnikiem prawdy**. To jest nasz kolejny ważny obowiązek na Drodze Serca.

Adwentowe zadanie:

Spróbuj nikogo jutro nie okłamać ani w domu, ani w szkole, nawet w drobnej sprawie.



Słowo Boże **Mt 1, 1–17**

„Jakub ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem”.

Temat: Żyj sprawami Kościoła

Drogie dzieci, jaki dzisiaj mamy dzień? Kto pamięta, co dziś jest w kalendarzu? Uwaga, to nie jest podchwytliwe pytanie. Tak po prostu... jaki dzisiaj mamy dzień?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, dzisiaj mamy wtorek. A jaka dzisiaj jest data?

– *odpowiedzi dzieci*

Bardzo dobrze. Dzisiaj jest 17 grudnia. To teraz uwaga... będzie trudne pytanie... Może dorośli będą wiedzieć. Proszę się śmiało zgłosić. A pytanie jest takie: co rozpoczyna się 17 grudnia?

– *odpowiedzi dzieci*

Oj, widzę, że są trudności z tym pytaniem. Spróbuję zatem wytłumaczyć. Warto wiedzieć, co dzieje się w Kościele. Posłuchajcie. Okres Adwentu, który przeżywamy, składa się z dwóch części. Pierwsza część trwa od Pierwszej Niedzieli Adwentu do 16 grudnia. Jest to czas, w którym przypominamy sobie o tym, że Pan Jezus kiedyś powtórnie przyjdzie na świat, i jest to czas przygotowania na Jego przyjście. Natomiast okres od 17 do 24 grudnia to czas bezpośredniego przygotowania do uroczystości Bożego Narodzenia. W tych dniach będziemy już słyszeć teksty biblijne, które przypominają słowa proroków oraz zapowiadają narodzenie Pana Jezusa.

Dlatego pierwszą rzeczą, jaką nam liturgia słowa przypomniała, jest rodowód Jezusa Chrystusa. Kto by chciał wytłumaczyć, co to jest rodowód?
– *odpowiedzi dzieci*

Każdy z nas ma swój rodowód, inaczej można powiedzieć, że każdy z nas ma swoje korzenie. W życiu każdego z nas te korzenie są ważne, a także ważne jest to, co się w życiu mojej rodziny dzieje. Myślę, że każdy z nas mocno się tym interesuje, prawda? Troszczymy się o naszą rodzinę, chcemy wiedzieć, co się w niej dzieje.

Podobnie, kochane dzieci, jest z rodziną, jaką jest Kościół. Każdy z nas poprzez chrzest święty stał się dzieckiem Bożym. Staliśmy się i jesteśmy jedną wielką rodziną dzieci Bożych. Dlatego ksiądz często używa słów „siostry i bracia”, aby nam właśnie przypomnieć, że tworzymy rodzinę, jesteśmy dla siebie bliscy. Dlatego takim naszym kolejnym zadaniem jest, aby żyć sprawami Kościoła, podobnie jak żyjemy sprawami naszej rodziny. Chcemy, aby w naszej rodzinie było dobrze, tak samo powinniśmy troszczyć się, aby było dobrze w tej dużej rodzinie, jaką jest cały Kościół.

Adwentowe zadanie:

Zdobądź grudniowy numer miesięcznika dla dzieci „Mały Przewodnik Katolicki” i przeczytaj temat numeru.



Słowo Boże **Mt, 1, 18–24**

„Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpierv nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego”.

Temat: Bądź posłuszny

Witam was w samym środku trzeciego tygodnia wędrowania do Pana Jezusa. Już wiemy bardzo dużo na temat tego, w jaki sposób iść Drogą Serca. Poznaliśmy wiele wskazówek, które nazywamy naszymi obowiązkami, czyli sprawami, o których należy zawsze pamiętać.

W dzisiejszej Ewangelii usłyszeliśmy piękny opis. Kto był takim głównym bohaterem dzisiejszego fragmentu Ewangelii według św. Mateusza?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, to Święty Józef. Kim był Święty Józef?

– *odpowiedzi dzieci*

Był zaślubiony Maryi, czyli był jej mężem. Dawno temu, w czasach Świętego Józefa, takie zaślubiny odbywały się bardzo wcześnie. Zanim ktoś stał się dorosły, miał już zaślubioną sobie osobę. Po osiągnięciu pewnego wieku mógł dopiero z tą osobą zamieszkać i stworzyć rodzinę. Tak było też z Maryją i Józefem.

Tak, jak słyszeliśmy w Ewangelii, Maryja stała się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Kiedy usłyszał o tym Święty Józef, pomyślał, że stało się coś złego, że Maryja, zanim zamieszkali razem, nie była mu wierna. Chcąc ochronić Maryję przed zniewagami, jakie mogła usłyszeć od ludzi, postanowił, że oddali ją potajemnie. Co się wtedy stało? Kto pamięta z Ewangelii?

– *odpowiedzi dzieci*

Zgadza się. Anioł Pański ukazał się Józefowi i wszystko mu wytłumaczył. Powiedział, że Maryja będzie Matką Syna Bożego, na którego wszyscy czekają. Ukazał Józefowi, że wszystko to stało się po to, by wypełniło się słowo Pańskie wypowiedziane dawno temu przez proroka: „Oto Dziewica poczne i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel”.

Co uczynił Józef, kiedy się obudził?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak. Bardzo ładnie. Józef uczynił tak, jak mu polecił Anioł Pański, i wziął Maryję do siebie jako swoją małżonkę. Czyli, jaki był Józef? Jakie cechy moglibyśmy przypisać Józefowi?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak sobie myślę, że każdy z nas powinien brać przykład z Józefa. On może nas bardzo wiele nauczyć. Ale przede wszystkim powinniśmy **być posłuszni** temu, co mówi do nas Bóg, co mówią do nas rodzice, co mówią do nas nauczyciele. Nie zawsze jest to łatwe, bo chcemy często robić „po swojemu”. Ale warto pamiętać, że Pan Bóg, rodzice i nauczyciele, chcą dla nas dobrze. Nie zawsze rozumiemy ich polecenia i nie zawsze się nam one podobają, ale kiedy stajemy się posłuszni, to spotyka nas w życiu wiele dobra.

Adwentowe zadanie:

Postaraj się bez marudzenia wypełnić polecenia rodzica lub nauczyciela.



Słowo Boże **Łk 1, 5–25**

„Lud tymczasem czekał na Zachariasza i dziwił się, że tak długo zatrzymuje się w przybytku. Kiedy wyszedł, nie mógł do nich mówić, i zrozumieli, że miał widzenie w przybytku. On zaś dawał im znaki i pozostał niemy”.

Temat: Bądź wzorem dobroci i koleżeństwa

Już coraz bliżej jesteśmy celu naszego adwentowego wędrowania. Powiedźcie mi, jak tam dzisiaj wypadło wasze „bycie posłusznym”. Wczoraj mówiliśmy o tym obowiązku podczas kazania. Kto by chciał opowiedzieć? Jak to było w domu albo w szkole? Udało się?

– *odpowiedzi dzieci*

Myślę, że każdy z nas doskonale wie, że bycie posłusznym nie zawsze jest łatwe... ale zawsze przynosi wiele dobra. Zachęcam was z całego serca, aby ciągle ćwiczyć się w tej cnocie bycia posłusznym.

Zastanawiam się, czy pamiętacie, ile już poznaliśmy obowiązków pielgrzymów Drogi Serca. Potraficie powiedzieć?

– *odpowiedzi dzieci*

Liczbę łatwo podać, wystarczy policzyć dni naszych spotkań. Zatem było już 5 spotkań w pierwszym tygodniu, tam poznaliśmy zasady, czyli fundamenty. A później był drugi tydzień i teraz trzeci, więc dzisiaj poznamy już 9. obowiązek. Myślę, że dla was będzie on niesamowicie ważny. Za chwilę spróbuję wam trochę podpowiedzieć.

Popatrzcie teraz na cały kościół, wokół siebie. Mocno się rozejrzyjcie.

A teraz powiedzcie mi, z kim przychodzicie na roraty i obok kogo siadacie w ławkach.

– *odpowiedzi dzieci*

Cieszę się, że przychodzicie z rodzicami i dziadkami, bardzo im za to dziękuję, że o was dbają. Myślę, że oni też wiele się uczą podczas naszych spotkań i wędrują duchowo z nami Drogą Serca. Ale tak jak powiedziałyście przed chwilą, jesteście tutaj nie tylko z bliskimi, ale także siadacie obok swoich kolegów i koleżanek. Dlaczego?

– *odpowiedzi dzieci*

Warto budować i rozwijać nasze znajomości, prawda? A powiedzcie mi, jaki powinien być prawdziwy kolega, prawdziwa koleżanka?

– *odpowiedzi dzieci*

Zobaczcie, to wszystko, co teraz powiedzieliśmy, składa się na kolejny obowiązek. A brzmi on tak: **bądź wzorem dobroci i koleżeństwa**. Można nawet powiedzieć, że to przecież coś normalnego i oczywistego i nie trzeba nazywać tego obowiązkiem.

Adwentowe zadanie:

Porozmawiaj z kimś w szkole, o kim wiesz, że nie ma przyjaciół.



Słowo Boże **Łk 1, 26–38**

„Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą»”.

Temat: Bądź aniołem czystości

Dzisiaj już piątek, czyli ostatni dzień roratnej wędrówki w trzecim tygodniu Adwentu. Chciałbym, abyśmy tym razem nie robili powtórek z tego, czego się nauczyliśmy, ale rozpoczęli od słów Ewangelii. Pamiętacie, jakie wydarzenie opisuje nam dzisiaj św. Łukasz?

– *odpowiedzi dzieci*

Tak, zgadza się. Pan Bóg posłał do Maryi archanioła, który miał na imię Gabriel. Ogłosił on, czyli zwiastował, Maryi ważną informację. Właśnie od tego określenia nazywamy tę scenę z Ewangelii zwiastowaniem Najświętszej Maryi Pannie. Pamiętacie, co dokładnie powiedział Gabriel?

– *odpowiedzi dzieci*

Przeczytam wam jeszcze raz. Posłuchajcie, bo to bardzo ważne słowa: „Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”.

Znane słowa, prawda? Kto wie, gdzie znajdują się te słowa?

– *odpowiedzi dzieci*

Bardzo ładnie. Są to słowa, z których ułożona jest modlitwa *Zdrowaś Maryjo*. Często wypowiadacie tę modlitwę? Ja przyznam się wam, że

bardzo często. To są bardzo piękne słowa i mają wielką moc modlitwy. Zachęcam was też bardzo gorąco, abyście się często modlili tymi słowami. Ale wróćmy do tego, co archanioł mówi. Co takiego możemy się dowiedzieć z tych słów?

– *odpowiedzi dzieci*

Właśnie. Archanioł nazywa Maryję „pełną łaski”. Wiecie, co to znaczy, że coś jest pełne? Nie ma już na nic innego miejsca. Nic się tam innego nie wleje. Zatem Maryja jest pełna łaski i nic innego w jej sercu nie ma. Pełnia Bożej łaski. Zatem w Jej sercu nie ma miejsca na żaden grzech.

Każdy z nas jest wezwany na Drodze Serca właśnie też do tego, aby być „pełnym łaski”. Jest to niekiedy trudne, bo zdarzają się nam grzechy, ale Pan Jezus nie zostawił nas przecież samych. Ciągłe chce na nas wylewać swoją łaskę i zaprasza nas do tego, aby **być aniołem czystości**.

To jest nasz dziesiąty obowiązek, wskazówka, jaką daje nam formacja na Drodze Serca. Zachęcam was wszystkich, dzieci, młodzież i dorosłych, do tego, abyście byli wobec siebie takimi aniołami czystości.

Adwentowe zadanie:

Spróbuj aż do Bożego Narodzenia odrzucić wszystko, co brudzi twoje serce, co nie jest przeznaczone dla dzieci, na przykład gry z przemocą lub filmy.



Słowo Boże **Psalm responsoryjny** **Ps 25**

„Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek!
Prowadź mnie według Twej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg,
mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję”.

Temat: Zostań rycerzem Jezusa

Powoli kończy się nasza adwentowa i roratna wędrówka. Przez trzy tygodnie poznawaliśmy zasady i obowiązki na Drodze Serca.

Przypomnę, że **DROGA SERCA** to nazwa programu formacyjnego Eucharystycznego Ruchu Młodych, który w 2025 roku będzie obchodził jubileusz 100-lecia istnienia w Polsce.

Zatem przed nami Wielki Jubileusz w całym Kościele oraz mniejszy jubileusz, ale równie ważny w Polsce. Zachęcam was do tego, abyście w swoim życiu starali się opierać na tych czterech zasadach, które poznaliśmy w pierwszym tygodniu. Przypomnijmy wszyscy razem. Ja będę zaczynał, a wszyscy, cały kościół, niech dokończy.

Pierwsza zasada: „Czytaj... (*Pismo Święte*)”.

Druga zasada: „Żyj... (*Mszą Świętą*)”.

Trzecia zasada: „Bądź... (*trzynastym apostołem*)”.

Czwarta zasada: „Kochaj... (*bliźnich*)”.

Bardzo ładnie. Cieszę się, że zapamiętaliśmy wszyscy te ważne zasady. Warto na nich opierać całe swoje wędrowanie, które możemy nazywać „Drogą Serca”.

Warto też pamiętać o tych dziesięciu obowiązkach. One są niekiedy zwykłymi odruchami serca, które jest blisko Pana Jezusa.

Powiem wam, że do Eucharystycznego Ruchu Młodych na całym świecie należy 1 700 000 dzieci i młodzieży. Na każdym kontynencie działają oni w różnych parafiach i szkołach. Spotykają się, aby razem kroczyć właśnie Drogą Serca, oraz starają się być jak najbliżej Jezusa Eucharystycznego. Niekiedy nawet nazywa się członków tego ruchu Rycerzami Pana Jezusa.

Zachęcam każdą i każdego z was do wkroczenia na Drogę Serca. Ona nie kończy się w Adwencie, ale trwa przez całe nasze życie. Pomyślcie, proszę, czy ktoś z was nie chciałby należeć to tej pięknej międzynarodowej grupy. Może owocem naszej adwentowej wędrówki będzie to, że...

- wersja pierwsza (*jeśli nie ma ERM w parafii*): ...grupa Eucharystycznego Ruchu Młodych powstanie w waszej parafii,
- wersja druga (*jeśli jest ERM w parafii*): ...więcej dzieci i młodzieży zechce dołączyć do grupy Eucharystycznego Ruchu Młodych w waszej parafii.

Dziękuję wam za piękną wspólną wędrówkę **ADWENTOWĄ DROGĄ SERCA**.

Do pobrania piosenka adwentowa wraz z tekstem i linią melodyczną.

ADWENTOWA DROGA SERCA
Homilie na Msze Święte roratne 2024

Tekst: ks. Marcin Nowak

Redakcja: Ines Krawczyk MChR
Korekta: Dorota Bauta, Hanna Sowa
Skład i łamanie: Alicja Krygier
Okładka: Alicja Krygier

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.
ISBN 978-83-8065-647-5

Wydawca:
Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.
ul. Chartowo 5
61-245 Poznań
www.swietywojciech.pl